



CURIA GENERALIZIA DELLA COMPAGNIA DI GESÙ

**Rok Ignacjański 2021-2022**

**2019/23**

## **DO CAŁEGO TOWARZYSTWA**

Drodzy Współbracia,

Kiedy w roku 1521 Ignacy przebywał w swoim rodzinnym domu w Loyoli na rekonwalescencji, po tym, jak w bitwie pod Pampeluną rana uszkodziła jego nogę, Bóg dokonał w nim nawrócenia, które skierowało go na drogę ku Manresie. Całe Towarzystwo, w łączności ze swoimi przyjaciółmi i z całym Kościołem, pragnie upamiętnić tę uprzywilejowaną chwilę, w której Duch Święty prowadził Ignacego Loyolę w jego decyzji pójścia za Chrystusem, w celu pogłębienia znaczenia tego pielgrzymowania i „wyciągnięcia z niego duchowej korzyści”.

W tym celu 20 maja 2021 roku, w rocznicę zranienia pod Pampeluną, zostanie otwarty Rok Ignacjański, który się zakończy 31 lipca 2022 roku, a swój kulminacyjny dzień mieć będzie 12 marca 2022 roku, w 400 rocznicę kanonizacji św. Ignacego, wraz ze św. Franciszkiem Ksawerym, św. Teresą od Jezusa, św. Izydorem Oraczem i św. Filipem Nereuszem.

Ponadto, jest moją intencją zwołać, w sposób zwyczajny, 71. Kongregację Prokuratorów, która odbędzie się w Loyoli (Hiszpania) między 16 a 22 maja 2022 roku i która zostanie poprzedzona 8-dniowymi ćwiczeniami duchowymi dla członków tejże Kongregacji. Oficjalnego zwołania 71. Kongregacji Prokuratorów mam zamiar dokonać 15 stycznia 2021 roku, tak żeby Kongregacje Prowincjalne mogły zakończyć się przed 15 grudnia 2021 roku.

Pragnę, aby centrum naszego zainteresowania podczas tego Roku Ignacjańskiego stanowiło wezwanie do tego, żebyśmy – czerpiąc inspirację z osobistego doświadczenia Ignacego – pozwolili Panu Bogu dokonać naszego nawrócenia. Podczas jego pobytu w Loyoli, w latach 1521 i 1522 – zgodnie z tym, co mówi *Autobiografia – zarówno jego brat jak i wszyscy pozostali domownicy rozpoznali po jego zewnętrznym (zachowaniu) przemianę, jaka dokonała się wewnątrz jego duszy [10]i podejrzewali, że „zamierzał on dokonać wielkiej zmiany” [12].* Już w Manresie Ignacy zapytuje siebie: *Co to za nowe życie, które teraz rozpoczynamy? [21],* przyznając później, *że wszystkie rzeczy wydawały mu się nowe [30].* Powszechne Preferencje Apostolskie 2019-2029 potwierdziły wezwanie do naszego nawrócenia osobistego, wspólnotowego oraz instytucjonalnego, potrzebnego do ulepszenia naszej duchowej i apostolskiej sprawności. Skorzystajmy z tej okazji, żeby pozwolić Bogu dokonywać przemiany w naszym życiu-misji, według swojej woli.

Gdy tylko przybywa do Manresy, pragnąc pielgrzymować do Ziemi Świętej, Ignacy odbywa drogę duchową każdego nawróconego, który poszukuje Boga. Podobnie jest w naszym przypadku. Dlatego też motto naszych obchodów (Roku Ignacjańskiego) – *widzieć wszystkie rzeczy jako nowe w Chrystusie* – podkreśla, że ten czas jest stosowną okazją do tego, żeby „być odnowionymi” przez samego Chrystusa Pana. *Ćwiczenia Duchowne*, które Pielgrzym zaczyna wtedy tworzyć, będą jednym z najważniejszych owoców jego ciągłego nawrócenia, dziedzictwem dla całej ludzkości,

uprzywilejowanym narzędziem ukazywania drogi ku Bogu, a to – jak podkreślił Papież Franciszek przy okazji potwierdzenia Powszechnych Preferencji Apostolskich – „zakłada, jako podstawowy warunek, relację jezuitę z Panem, życie osobiste i wspólnotowe przesiąknięte modlitwą i rozeznaniem”<sup>1</sup>.

Ubóstwo, które wtedy Ignacy zacznie praktykować oraz jego przyjaźń i pomoc dla biednych, jest jednym z wielkich znaków przemiany jego życia. Jestem przekonany, że to jest jedno z najbardziej naglących wyzwań dla Towarzystwa Jezusowego naszych czasów, jest to wyraźne zaproszenie do większego zbliżenia się do sposobu życia samego Pana Jezusa. Rok Ignacjański 2021-2022 staje się w ten sposób uprzywilejowaną okazją, żeby się wsłuchać w krzyk ubogich, wykluczonych, tych, których godność nie została poszanowana, w różnych kontekstach społecznych, kulturowych, w których żyjemy i pracujemy.

Chodzi o wsłuchiwanie się, które poruszy nasze serca i będzie w stanie przybliżyć nas do ubogich, iść z nimi w poszukiwaniu sprawiedliwości i pojednania. Wymiar procesu nawrócenia, do którego nas zachęca Duch Święty w tym roku, to przede wszystkim wspólnotowe rozeznanie odnośnie do głębszego przeżywania naszego ślubu ubóstwa, żeby w ten sposób przybliżyć się bardziej do stylu życia, który Ignacy i jego pierwsi towarzysze, w wierności otrzymanemu charyzmatowi, pragnęli pozostawić dla naszego Towarzystwa. W swych początkach sięga ono doświadczeń ignacjańskich, które przypomnimy sobie podczas tego Roku Ignacjańskiego 2021-2022. Korzystajmy z tej okazji, aby dać poznać duchowe korzenie Towarzystwa Jezusowego, które zasilają jego owocną obecność w wielu różnych miejscach.

Pogłębienie naszej wewnętrznej wolności i odnowienie naszego dążenia ku *magis* otwiera nas na nowe, ubogacające perspektywy, które mogą zrodzić się z pracy z młodzieżą, z nadziei, która nas przynagla do uczestnictwa we wspólnym wysiłku leczenia ran natury i przygotowania lepszego świata dla przyszłych pokoleń.

**Zachęcam wszystkie Konferencje Wyższych Przełożonych, Prowincje i Regiony do tego, żeby, w ścisłej współpracy z naszymi współpracownikami i współpracowniczkami w naszej misji, z entuzjazmem oddać się sprawie upamiętnienia nawrócenia naszego Założyciela, “Padre Maestro Ignacio”, wykorzystując tę okazję do lepszego poznania, miłowania i naśladowania Pana Jezusa we wszystkim.** Ze strony Kurii Generalnej wspierać będziemy te wysiłki, szczególnie poprzez komisję, którą w tym celu ustanowiłem<sup>2</sup>.

Niech Nasza Pani Dobrej Drogi będzie naszą przewodniczką na tej drodze nawracania się, tak jak była dla naszego Ojca Ignacego, i niech nas natchnie ku otwarciu serca, którego potrzebujemy dla otrzymania Ducha Świętego, który pragnie obdarzyć nas odwagą ku temu, co niemożliwe.

**Arturo Sosa, S.I.**  
Przełożony Generalny

Rzym, 27 września 2019 r.  
Rocznica bulli *Regimini militantis Ecclesiae*  
(oryginał w j. hiszpańskim)

<sup>1</sup> List Ojca świętego Papieża Franciszka, z 6 lutego 2019 r.

<sup>2</sup> W skład Komisji ds. Roku Ignacjańskiego 2021-2022 wchodzi Ojcowie: Pascual Cebollada (koordynator), Pierre Bélanger, Cipriano Díaz Marcos, James Grummer oraz Siostra Patricia Murray, IBVM.